

menos datos pera fer el diagnostic, i allavors sols se disposa de l'examen atent dels symptoms i de l'intensitat dels phenomens morbosos, i sobre tot del resultat que l'exploració ns dongui respecte de l'estat de la trompa. Ademés, és convenient tenir en compte que aquesta afecció és molt freqüent en les criatures, i que en els adults apareix en el curs de les febres graves, perquè tot això ha de contribuir a fer més facil son coneixement i la distinció am les altres.

Recordant els symptoms de l'otiti mitja chronica i amb una exploració detinguda de la pharynge nasal, de la trompa i del tympà, se pot reconèixer, per regla general sèns dificultat, aquella otiti, la seva forma (catarrhal o seca) i el lloc exacte de les lesions. En sos principis pot ocórrer una confusió, i és am les alteracions del labyrinth; més sen diferencien, perquè en aquestes ultimes els sorolls que nota l malalt són metalics, com de campanes, etc., i perquè, aplicat el diapasó al crani, el sentirà millor per l'oido sà que pel malalt.

En alguna ocasió, després d'una otiti purulenta, s'ofereix el cas de si està o no perforat el tympà, i és perquè ls foradets poden esser molt petits i impossibles de distingir am la vista sola. En semblant cas és precís insuflar per la trompa aire dintre la caixa, i en aital cas apareixerá pel forat del tympà una goteta de pus que seguirá ls moviments del pols, essent aquest un symptom pathognomic d'aquesta otiti i de la perforació del tympà. Els symptoms que presenta l'otiti mitja tuberculosa (curs rapid, destrucció freqüent de les parets de la caixa i consecutives meningiti, encephaliti, etc., o arthriti fungosa temporo-maxilar, etc.) tant sols permeten el diagnostic d'otiti purulenta chronica. Pera averiguar l'existencia de lesions tuberculosas s'ha d'atendre a l'estat general del pacient i als resultats de l'examen bacteriologic i de l'inoculació del pus.

Ordinariament l'otiti mitja dels acabats de neixer passa desaparecebuda, i sols és possible fer el diagnostic per l'autopsia.

L'otiti mitja aguda constitueix sempre una afecció grave. En els nens de poca edat les lesions que les produeixen els tornen en alguns casos sords i muts; en els adults els causa una disminució total de l'agudesas auditiva. En certs casos el pronostic adquireix una immensa gravetat, puix eixa afecció, com hem vist, pot conduir a la mort.

Sigui d'una o d'altra forma, l'otiti mitja, no tractada convenientment, se converteix en grave, i de vegades, a pesar del